

Prof. dr Veselin Vukotić, Rektor UDG
11. novembra 2015.

Dame i gospodo,
Koleginice i kolege,

Današnji događaj je, pored naših diplomiranih, posvećen jednoj osobi koja je upravo sijala to sjeme budućnosti na ovim prostorima... Osobi koja je dosadašnjih život provela upravo u istoriji budućnosti: gospođi Latinki Perović!

Zapravo, današnji događaj je posvećen promociji našeg mota, mota UDG-a ISTORIJA BUDUĆNOSTI!

Da li ima danas na intelektualnoj sceni bivše Jugoslavije osobe koja može da promovišće kompetitivnije istoriju budućnosti od gospođe Latinke Perović?

Gospođo Perović,

Kao što Vi znate, kao i svi u ovoj sali Senat Univerziteta Donja Gorica Vas je predložio za prvog doktora na UDG. Vi ste prva osoba kojoj ovaj Univerzitet dodjeljuje doktorat!

Hvala Vam što ste prihvatili naš prijedlog!... To je za jedan novi i neobično kreativni Univerzitet, uz to, kako se to kaže "privatni" Univerzitet, što mi nijesmo, jer je ovo Univerzitet koji pripada svim našim studentima, svim saradnicima, profesorima i zaposlenima, koji pripada kreativnom duhu ne samo Crne Gore, Univerzitet koji je svojina budućnosti! Vaše prihvatanje je za nas velika čast i obaveza!

Čast da je naš prvi doktor, istovremeno i posljednja živa istorijska ličnost sistema u kojem su rođeni i živjeli roditelji naših studenata... Istorija ljudske vrste je isrotija kontinuiteta koju određuje biološki gen, ali i kulturni gen... A kulturni gen je gen koji svaka ranija generacija prenosi na sljedeću... A da li naši studenti mogu bolje razumjeti svoje roditelje, razumjeti njihovo vrijeme, razumjeti svoje duhovno porijeklo, da shvate da svijet ne počinje od njih, niti od savremene tehnologije, od upoznavanja Vas i Vaših djela. Iz Vaših poruka možemo shvatiti da su najopasniji upravo oni ljudi koji misle da svijet počinje sa njima... Ako počinje sa njima - sa njima se i završava... Divno ste to objasnili u svojim knjigama... Posebno u knjizi "Dominantna i neželjena elita" koju smo juče promovisali na UDG.

Bez obzira što je Senat na prijedlog Rektora usvojio da Vi budete prvi počasni doktor Univerziteta Donja Gorica, ja to još uvijek ne bih zvanično promovisao, ukoliko to i ovaj skup danas ne potvrdi... Uostalom, neizvjesnost je karakteristika ovog i svakog doba!

To je u duhu Vašeg učenja da se odluke ne trebaju donositi u uskim krugovima, na zatvorenim sastancima.

Da bi ovaj skup mogao da odluči potrebno je, rekli su mi da ga upoznam sa Vašom biografijom, Vašim putovanjima kroz vrijeme, Vašim knjigama, Vašim izjavama... I ja sam sve to tako pripremio!... I upoznao moje najbliže saradnike... Rekli su mi: "Da, to je to... Super!"... Ipak, jedan je rekao: "Nema šanse da će to Profesor pričati!"... I bio je u pravu!

Te CV biografije su suviše šematizovane!

Te CV biografije su meni suviše bezlične!

Pogotovu za ličnost kakva je Latinka Perović!

Za ličnost čiji duh se Njegoševski penje ka nebu, ka Kosmosu, ka idealnom društvu, ka slobodi svjetlosti... Za ličnosti koje nijesu uobičajene... Za ličnosti koje nijesu ovozemaljske... Za ličnosti duha, a ne ličnosti materijalnog....

Biografija je stvaranje! Biografija je ono što je čovjek ostavio za sobom, da bi nasljednici imali budućnost. Biografija je sjeme koje ste posijali i koje će klijati i poslije Vas! Biografija je kulturno nasljedstvo namijenjeno budućim generacijama... Biografija je ono što je prošlo Njegoševo: "vrijeme je majstorsko rešet" i "pokoljenja djela sude"...

Zato neću govoriti o Vašem CV-u... Niti želim da ovaj skup odlučuje na bazi biografskih podataka... Reći ću nekoliko rečenica o onome po čemu ćemo Vas pamtiti, pogotovu od danas naši studenti, o onome što će našim studentima pomoći da odgovore izazove burnog života koji je pred njima.

Zaista -

- Da ste rođeni - to znamo;
- Da ste živi i zdravi - to vidimo;
- Da ste pisali knjige - čitali smo ih;
- Da ste žrtva Titovog režima - to smo čuli;
- Da ste iskreni prijatelj svojim prijateljima - otkrivaju Vaše plemenite oči;
- Da ste dobra majka svoje djece i Srbije i baka svojoj unučadi - to nam govori Vaše plemenito lice...

Koleginice i kolege,

Dragi prijatelji,

Latinka Perović je živa legenda!

Legenda borbe za svoje ideje! Za ljudsko dostojanstvo!

Legenda koja ne posrće ni u najtežim i životno opasnim situacijama!

Žena koja je svojom pameću i hrabrošću i svojim djelima zastidjela sve balkanske mačomuškarce svog vremena - ako su imali razuma da to shvate!

Latinka Perović je stžer ideje liberalizma, a to znači građanskog koncepta društva, koncepta ljudskih prava, koncepta individualizma... Sa tom idejom je kao mlada ušla u institucije

tadašnjeg sistema.... U ove ideje je još više vjerovala od trenutka kada je na svojoj sudbini osjetila nemilosrdnost koncepta socijalističkog kolektizma i partijske uniforsnosti...

Za divljenje je, makar moje, hrabrost gospođe Perović da se suprotstavi ideji nacionalizma, opakoj i nesrećnoj ideologiji ovih prostora... Da se suprotsavi zloupotrebi ideje nacionalizma, i upotrebe te ideje, kao opijuma za narod koji tako opijen ne vidi da je ta ideja paravan za lične diktatore i ličnu moć... Za divljenje je njena borba protiv nacionalizma '90-ih godina, koliko i borba za liberalizam - okretanje Zapadu iz '70-ih godina... Samo ju je kontekst međunarodnih okolnosti mogao u oba slučaja spasiti dugog zatvora...

Zamislite, ispred sebe, drage koleginice i kolege, imate osobu, ženu, koja je Titu u lice rekla da se sa njim ne slaže!... Ispred sebe imate osobu, čovjek-ženu, koja je i Titu i srpskim i hrvatskim nacionalistima, sa svoje 32 godine rekla da će to što su oni tada radili - 70-ih godina prošlog vijeka - razbiti Jugoslaviju... Devedesete pokazuju da je gospođa Perović bila u pravu! Pokazuju da je bila istrajna u svojim idejama - i 70-ih se zalagala protiv centralizacije Jugoslavije, za njenu fleksibilnu organizaciju - za konfederaciju!

Palanački i suženi um elite onih najbrojnijih u Jugoslaviji to ne može da shvati i prihvati... Jugoslavija, milenijumski, vjekovni san generacija Južnih Slovena je u krvi razbijena... Krv koja izvire iz razbijenog sna je najcrvenija krv... Nikada ne zaboravimo to crvenilo! Ono je na licu svih nas bez obzira da li ga vidimo ili ne... Vide ga tih stotine hiljade žrtava tog nacionalističkog raspada Jugoslavije...

Da li misao i djelo Latinke Perović, to gusto crvenilo ipak može makar malo da razblaži? Njen slobodarski duh misli da će uvijek lebdjeti iznad tih prizemnih i neljudskih ambicija, duh kao opomena da su sloboda, poredak i tolerancija iznad duha nacionalizma i da taj iskvareni zemaljski duh trebamo i moramo izdići do ljudskog svetog duha...

Tiho i bez pretenzija, gospođa Latinka Perović je očuvala ideju liberalizma na ovim prostorima. Očuvala je nešto što ju je isključilo sa glavnog puta tadašnje politike i skrenulo na put intelektualnog disidentstva... Na put i tada i danas - put budućnosti!

Ipak, moramo biti poštteni prema životu i pomenuti pitanje: da li je Latinka Perović očuvala liberalizam u nas ili je možda liberalizam, isključenjem iz tadašnje dominantne elite, sačuvao Latinku Perović? To je pitanje na koje teško može da da odgovor i sama Latinka Perović... Šta bi bilo da su je starije godine zatekle u tadašnjoj eliti? Ne zaboravimo, imala je 39 godina kada je isključena iz Partije, iz glavnog tima... Imala je hrabrost da bude isključena. Pitao sam je: "Da li Vam je tada bilo teško? Kako ste to sve podnijeli?"... "Mnogo lakše nego onima koji su me isključivali. Mi smo znali šta hoćemo, za šta se borimo i bili smo spremni na sve posljedice... Bili smo mirni! Za razliku od onih koji su sprovodili tuđe ideje, mi smo se borili za svoje ideje!"

Da li čovjek treba da bude u masi, da se izmakne muci koju mu priređuje većina, da bi pokazao sebe i svoje sposobnosti? Da li moć ili muka otkrivaju suštinu čovjeka, njegove potencijale i sposobnost stvaranja? Da li je sa istorijske tačke gledišta poželjno biti intelektualni disident? Biti čovjek kritičkog duha!... Čovjek koji ništa ne prihvata zdravo za

gotovo... Možda je i izbor Latinke Perović za prvog doktora UDG-a naša želja da se ovaj Univerzitet doživljava kao Univerzitet ktitičkog duha! A samo kritički duh je duh stvaralaštva i kreacije...

Lik i djelo Latinke Perović je snažan podsticaj tom duhu koji smo počeli da razvijamo na UDG i u čijem razvoju vidimo viziju razvoja UDG-a... U ideji, djelu i životu Latinke Perović vidimo most, most između generacija, međugeneracijski most... Most kojim putuju oni koji imaju svoju glavu, svoju viziju, koji imaju ličnu odgovornost za svoju sudbinu, ali i ljubav prema ljudima, emocionalnu inteligenciju prema ljudskoj vrsti na planeti Zemlji. Most kojim putuju oni koji imaju hrabrost da budu slobodni ili imaju hrabrost da se bore za svoju slobodu i dostojanstvo.

Poštovane kolegice i kolege,

Da li sam probudio vašu odgovornost da se izjasnite za izbor Latinke Perović za počasnog doktora Vašeg Univerziteta?

- Za izbor prvog doktora UDG-a
- Osobe iz srca Šumadije, osobe velikog šumadijskog srca,
- Za izbor osobe iz šumadijske ravnice, ali sa vizijom sa vrha Lovćena,
- Za izbor osobe iz mirne i tolerantne Šumadije, ali za osobu oštrog i budućonosnog misli
- Za izbor osobe iz radničkog Kragujevca, velikog borca i heroja slobode, osobe koja nije kružila oko borbe za slobodu i prosperitet države kao kiša oko Kragujevca...
- Za izbor osobe koja za sobom već ostavlja knjiga i istraživanja koliko i jedan institut.

Molim Vas, da li ste za to da UDG proglasi gospođu Latinku Perović za prvog doktora nauka na Univerzitetu Donja Gorica?

Da dobije diplomu ovog dizajna koja nije baš uobičajena... Mi u svemu ispoljavamo svoju kreativnost!

Ko je za?

Razumijem da je gospođa Latinka Perović proglašena za prvog doktora UDG-a!
(aplauz - da svi ustanu!)

Gospođo Perović,

ČESTITAM!

Oči su mi vlažne da bih mogao da dalje govorim!
Molim Vas da i zvanično preuzmete diplomu prvog doktora UDG-a!

Čestitam!
Hvala Vam na saradnji!